

Kitabın adı: Kamber NAR, *Türkülerin Yolundayım*, Ankara, 2002,

TAKDİM

Dr. Doğan KAYA

“Âşık, halk şairi, saz şairi, ozan, Hak şairi, kalem şairi” kavramları öteden beri zihnimizi meşgul etmekte. Prof. Dr. Saim Sakaoğlu kısmen bu konuya açıklık getirdi, ama hâlâ bu konunun aydınlandığına kâni değilim.

Ben, halk şiirini ortaya koyan kişileri dört gruba ayırıyorum.

1. Anonim şiir söyleyenler: Temsilcisi avamdan ve adı bilinmeyen insanlar.

2. Âşıklar-Ozanlar-Saz şairleri: İrticalen şiir söyleyen, saz çalabilen, makamları olan, hikâye de anlatabilen sanatçılar.

3. Halk şairleri: Şiirlerini yazarak vücuda getiren okur-yazar olan veya olmayan sanatçılar.

4. Âşık tarzı şiir yazan şairler: 8 veya 11 hece ile âşık tarzı şiirler yazan, mahlas da kullanabilen tahsilli şairler.

İlk maddeyi bir kenarda tutacak olursak âşık tarzı şiirler ortaya koyan bu insanların çeşitli özellikleri, işi daha girift hale getirmektedir. Konuyu daha da açacak olursak;

*Ruhsatî, Emsalî, Meslekî, Talibî, Feryadî, Seyit Türk, Seyit Yalçın, Minhacî, sazı olmayan, irticali olan şairlerdir.

*Sefil Selimî, Erdem Can, Kaptanî, Gülşadî sazı ve irticali olan şairlerdir.

*Veysel, Ali Sultan, Muhlis Akarsu sazı olan ancak irticali olmayan şairlerdir.

*Veysel, Derdiment, Deryanî, Kaya Yalçın er ümmi şairlerdir.

*İsmetî, Kul Gazi, Kelamî şiirlerini yazarak vücuda getiren tahsilsiz şairlerdir.

* Ali Doğan, Recep Kızılkaya, Ruhsati Eroğlu, Mazlumî (Uğur Kaya) yüksek tahsilli ve yazdığı âşık tarzı yazdıkları şiirlerini sazla terennüm eden şairlerdir.

* Ali Şahin Canozan, Musa Tektaş, İhsan Akpınar yine tahsilli ve âşık tarzı şiirler yazan, saz çalmayan şairlerdir.

* Zeynelî (Doç. Dr. Zeynelabidin Makas) irticali olan; Türkî (Doç. Dr. M. Öcal Oğuz) irticali olmayan hece ile şiir yazan; Şahinoğlu (Yrd. Doç. Dr. Bekir Sami Özsoy) sazı olmayan, irticali kuvvetli, yüksek tahsilli ve âşık tarzı şiirler ortaya koyan kişilerdir.

Kime, hangi özelliğine ve nasıl ad vereceğiz? Görüldüğü gibi hece ile şiirler vücuda getiren şairlere bir ad vermek kolay görünmüyor. Şu halde yukarıda işaret ettiğimiz kavramları göz önünde tutarak özelliklerine göre bu sanatçıları nasıl isimlendireceğiz? 50 sene, 100 sene sonra bunlar söz konusu olduğunda, önce, eldeki şiirlere bakılarak “Şu tip şiirler şu sahaya, şu tip şiirler de şu sahaya ait” diye ayrıma tabi tutulacak; yukarıda saydığımız detaylar ikinci planda kalacaktır. Bunların tek ortak özellikleri ise; âşıklık geleneği çerçevesinde halkın ve ferdin konularını dile getirmeleri, *âşık tarzı şiirler* ortaya koymuş olmalarıdır. Bana göre bunların tamamını ihtiva eden terim; “halk şairi” gibi geliyor.

“*Türkülerin Yolundayım*” adlı kitabıyla tanıma imkânı bulacağınız Kamber Nar, yukarıdaki bilgiler çerçevesinde tahsili, irticali ve sazı olan bir halk şairimiz olarak kendini göstermektedir.

Kamber nar, 20 Ekim 1956’da Sivas’ın Kangal ilçesinin karanlık köyünde doğmuştur. İlkokulu köyünde dedesinin-ebesinin, ortaokulu ise Ankara’da ağabeydin paşa İlkokulunda, Liseyi Başkent Lisesinde okumuş, Açık Öğretim Fakültesinde iken bazı sebeplerden dolayı mezun olamamıştır. ailesinin yanında tamamlamıştır. Halen bir özel bankada Şube Müdürü olarak çalışmaktadır. Evli olup Özgür ve Özlem adında iki çocuğu vardır.

Şiirlerinde Kamberî mahlasını kullanan âşığımız, saza ve şiire lise yıllarında başlamıştır. Sazı babası İsmail Nar’dan öğrenmiştir. İsmail Nar, ailenin ilk âşığıdır ve şiirlerini Duygu Seli (Ankara, 1999) adlı bir kitapta toplamıştır. Gerek sazda gerekse şiirde babasından oldukça etkilenen Kamber, zamanla katıldığı sazlı sözlü ortamların da etkisiyle kendisini aşmayı başarmıştır. Şiirlerini muhtelif vesilelerle düzenlenen yarışmalara gönderir ve birincilik ödülleri alır. Öğretmenim (1987), İnsan Hakları (1998), Başkent Ankara (1998), Âşık Veysel (1998) adlı şiirleri bunlardan bazılarıdır. Ayrıca Kamberî, altı adet kaset doldurmuş, pek çok radyo ve televizyon programlarına katılmıştır.

Âşıklar beldesi olan Sivas’ta, bugünkü tespitlerime göre 490 civarında halk şairi vardır. Kamber Nar da halk kültürünü yansıtan yüzlerce yıldızdan birisidir. Sosyal konular başta olmak üzere hemen her konuda şiiri vardır. Şiirleri hacimlidir ve şiir tekniği güçlüdür.

Biz araştırmacılar, Âşık Edebiyatı alanında yapılacak nokta çalışmalarda bu gibi eserlere şiddetle ihtiyaç duymaktayız.

Gönlümüz ister ki; diğer âşıkların biyografilerini ve şiirlerini kapsayan bu tarz kitapların adedi fazla olsun. Kamberî’ye ait bu kitap, onun tanınmasına vesile olmakla beraber hem de diğer âşıklar için özendirici olma vasfına da sahiptir. Onun âşıklık gücü ve kişiliği dilerim ki diğer âşıklar için de örneklik teşkil eder.

Kendisini yürekten kutluyor, sağlıklı yaşamasını murat ediyorum.

Sivas, 8Temmuz 2002